



СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на Република
Македонија“ излегува по потреба,
Рок за рекламацни 15 дена.

Среда 19 февруари 1992
Скопје
Број 9

Аконтацијата за 1992 година излегува
2.600 денари. Овој број члени 68
денари. Жиро сметка 40100-603-12498

116.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

ОДЛУКА ЗА ИМЕНУВАЊЕ ШЕФ НА КАБИНЕТОТ НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

I

Житко Коцев се именува за шеф на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија.

II

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-163
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

117.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

ОДЛУКА ЗА ИМЕНУВАЊЕ СОВЕТНИК НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА ОДНОСИ СО ПОЛИТИЧКИТЕ ПАРТИИ, ЗДРУЖЕНИЈА НА ГРАЃАНИ И ВЕРСКИ ЗАЕДНИЦИ

I

Гисто Љуботенски се именува за советник на Претседателот на Република Македонија за односи со политичките партии, здруженија на граѓани и верски заедници.

II

Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Решението за именување советник на Претседателот на СР Македонија бр. 08-388 од 30 април 1991 година.

III

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-164
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

118.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

ОДЛУКА ЗА ИМЕНУВАЊЕ СОВЕТНИК НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА КОМУНИКАЦИЈА СО ЈАВНОСТА

I

М-р Снежана Османли се именува за советник на Претседателот на Република Македонија за комуникација со јавноста.

II

Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Решението за именување советник на Претседателот на СР Македонија, бр. 08-389 од 30 април 1991 година.

III

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-165
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

119.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

ОДЛУКА ЗА ИМЕНУВАЊЕ СОВЕТНИК НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА НАДВОРЕШНО-ПОЛИТИЧКИ ПРАШАЊА И ОДНОСИ СО СТРАНСТВО

I

Ахил Тунтев се именува за советник на Претседателот на Република Македонија за надворешно-политички прашања и односи со странство.

II

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-166
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

120.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

**ОДЛУКА
ЗА ИМЕНУВАЊЕ СЕКРЕТАР НА СОВЕТОТ ЗА
БЕЗБЕДНОСТ**

I

Димитар Николовски се именува за секретар на Советот за безбедност.

II

Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Решението за именување секретар на Советот за праќања на народната одбрана, бр. 08-620 од 13 јуни 1991 година.

III

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-167
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

121.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

**ОДЛУКА
ЗА ИМЕНУВАЊЕ СЕКРЕТАР НА КАБИНЕТОТ
НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА
МАКЕДОНИЈА**

I

Љубен Арнаудоски се именува за секретар на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија.

II

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-168
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија
Киро Глигоров, с.р.

122.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

**ОДЛУКА
ЗА ИМЕНУВАЊЕ СОВЕТНИК ВО КАБИНЕТОТ
НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА
МАКЕДОНИЈА**

I

Слободан Акимовски се именува за советник во Кабинетот на Претседателот на Република Македонија

II

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-169
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија
Киро Глигоров, с.р.

123.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

**ОДЛУКА
ЗА ИМЕНУВАЊЕ СЕКРЕТАР НА КОМИСИЈАТА
ЗА ПОМИЛУВАЊА И КОМИСИЈАТА ЗА
РЕПУБЛИЧКИ ПРИЗНАНИЈА И ОДЛИКУВАЊА**

I

Василка Јурукоска се именува за секретар на Комисијата за помилувања и Комисијата за републички признанија и одликувања.

II

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-170
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

124.

Врз основа на точка 1, дел III од Одлуката за организација и делокруг на работата на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 57/91), донесувам

**ОДЛУКА
ЗА ИМЕНУВАЊЕ СЕКРЕТАР НА КОМИСИЈАТА
ЗА ПРЕТСТАВКИ И ЖАЛБИ**

I

Евница Лазарова се именува за секретар на Комисијата за претставки и жалби.

II

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-171
14 февруари 1992 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

125

Врз основа на член 91 став 1 алинеја 5 од Уставот на Република Македонија, член 4 и 5 од Уставниот закон за спроведување на Уставот на Република Македонија, и член 1 од Законот за мерките што можат да се преземаат заради спречување и отстранување на нарушување на тековите на општествената репродукција на Република Македонија, (Службен весник на РМ, бр. 55/91), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13. II. 1992 година, донесе

УРЕДБА

ЗА НАЧИНОТ И ПОСТАПКАТА НА УСОГЛАСУВАЊЕ НА РАБОТЕЊЕТО НА ПРЕТПРИЈАТИЈАТА И ДРУГИТЕ ПРАВНИ ЛИЦА И НА ДЕЛОВИТЕ НА ПРЕТПРИЈАТИЈАТА И ДРУГИТЕ ПРАВНИ ЛИЦА ШТО ВРШАТ СТОПАНСКА ДЕЛНОСТ СО СЕДИШТЕ НА ТЕРИТОРИЈАТА НА ДРУГИТЕ РЕПУБЛИКИ И АВТОНОМНИТЕ ПОКРАНИ ВОЈВОДИНА И КОСОВО

Член 1

Со оваа уредба се уредува начинот и постапката на усогласувањето на работата на претпријатијата и другите правни лица што вршат стопанска дејност во општествена сопственост кои се основаа како друштва со ограничена одговорност од деловите на претпријатијата кои имаат седиште на територијата на другите републики и покраините Косово и Војводина (во натамошниот текст: друштва со ограничена одговорност); правата на претпријатијата со седиште на територијата во друга република односно покраините Косово и Војводина а кои имаат делови на претпријатијата на територијата на Република Македонија (во натамошниот текст: матично претпријатие); претпријатија и други правни лица кои имаат имот кој го дале под закуп или на друг начин со него управуваат, го користат и располагаат без основање на негови делови во Република Македонија, како и привремената забрана на располагање со одредени недвижности, подвижни ствари и права врз кои имаат сопственост и владение, ги користат или управуваат органите и институциите на федерацијата, републиките и покраините Косово и Војводина на територијата на Република Македонија.

Член 2

Матичните претпријатија се должни деловите кои не се организирани во облик на претпријатија во општествена сопственост во рок од 45 дена од денот на влегувањето во сила на оваа уредба да го организираат своето работење на територијата на Република Македонија согласно Законот за странски вложувања, Законот за надворешно-трговско работење и другите прописи со кои се уредува вложувањето и работењето на

правни и физички лица. Матичното претпријатие актот за основање на претпријатието во матичното сопственост односно во сопственост на странско лице, го поднесува согласно прописите за странско вложување на надлежните државни органи на регистрирање во Републиката.

Претпријатијата со седиште во друга република должни се управувањето и располагањето со имотот и своето работење да го усогласат со одредбите од оваа уредба во рок од 45 дена од денот на нејзиното влегување во сила.

Член 3

Друштвото со ограничена одговорност кое е основано од имотот на деловите на матично претпријатие се основа во претпријатие во матичното сопственост односно во сопственост на странско лице (во натамошниот текст: новоосновано претпријатие).

Матичното претпријатие од чиј имот се основало друштвото со ограничена одговорност има право имотот со кој управувало и располагало да го вложи во новооснованото претпријатие.

Новооснованото претпријатие односно странското вложување од став 1 и 2 на овој член се остварува согласно прописите за странски вложувања.

Друштвото со ограничена одговорност може спогодбено да ги уреди односите и на поинаков начин со матичното претпријатие, ако е тоа поповолно за друштвото со ограничена одговорност.

Член 4

Имотот на деловите на матичното претпријатие што се присоединиле на некое постојно претпријатие или на друго соодветно правно лице со седиште на територијата на Република Македонија, матичното претпријатие има право да го смета за влог во претпријатието кон кое се присоединил неговиот дел или да основа со деловите претпријатие согласно член 3 од оваа уредба.

Член 5

Ако друштвото со ограничена одговорност и деловите на матичното претпријатие присоединети на некое постојно претпријатие со седиште во Републиката и матичното претпријатие во рок од 45 дена од денот на влегувањето во сила на оваа уредба не се договорат за деловниот биланс односно за обликот на преобразбата на имотот во странско вложување, општествениот имот на друштвото со ограничена одговорност и на деловите што се присоединиле како општествен капитал во облик на удел се отстапува на управување и располагање на Фондот за развој на Република Македонија.

Учеството на општествениот капитал во чие создавање учествувале вработените од Република Македонија во деловите од матичното претпријатие договорно се уредува со актот за преобразба на друштвото со ограничена одговорност, согласно член 145-6 од Законот за претпријатијата.

Правото на удел во новооснованите претпријатија врз начелото на реципроцитет можат да го стекнат работниците ако такво право биде признато на работниците во претпријатие во републиката каде се наоѓа седиштето на матичното претпријатие.

Правото на располагање и управувањето со средствата од став 1 на овој член Фондот ќе го уреди со матичното претпријатие согласно билатералните спогодби меѓу Република Македонија и републиката на

чија територија се наоѓа седиштето на матичното претпријатие од чиј имот се основало друштвото со ограничена одговорност.

Член 6

Друштвата со ограничена одговорност што се основани од имотот на делови од едно претпријатие со седиште во друга република односно покраините Војводина или Косово, должни се во рок од 30 дена да се спојат во едно друштво со ограничена одговорност во општествена сопственост.

Уделот од општествениот капитал со кој управуваат друштвата од став 1 на овој член кои нема да постанат согласно став 1 на овој член преминува на управување и располагање на Фондот за развој, кој во наредните 45 дена, ја спроведува постапката за спојување во едно друштво со ограничена одговорност и поднесува барање за негово запишување. Со уписот истовремено судот ги брише од судскиот регистар друштвата со ограничена одговорност од кои е тоа основано.

На новооснованото друштво со ограничена одговорност од став 2 од овој член се применуваат одредбите од оваа уредба од денот на регистрацијата.

Член 7

Службата на општественото книговодство на Република Македонија во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на оваа уредба ќе изврши контрола над располагањето со општествениот имот на друштвата со ограничена одговорност и на деловите на матичното претпријатие присоединети кон претпријатијата со седиште во Република Македонија.

Ако Службата за општествено книговодство со контролата од став 1 на овој член утврди дејствија и активности спротивни на прописите ќе ги преземе мерките за заштита на општествениот имот во рамките на својата надлежност односно, ќе ги извести надлежните органи да преземат мерки и активности за отстранувањето на дејствијата и правните последици кои настапиле од располагањето со општествениот имот спротивно на прописите.

Во вршењето на контролата од став 1 и 2 на овој член, Службата на општествено книговодство соработува со матичните претпријатија односно надлежните органи и служби.

Член 8

На работниците на кои им престанал работниот однос со еднострана одлука а не ги оствариле правата од член 21 од Законот за основните права од работен однос, како и работниците кои се во работен однос во деловите на матичните претпријатија друштвата со ограничена одговорност, и во претпријатијата што ќе се основаат согласно оваа уредба, продолжуваат да ги остваруваат правата и обврските од работен однос согласно прописите за работни односи на Република Македонија.

Новооснованите претпријатија не можат во рок од една година да го менуваат работно-правниот статус на работниците од став 1 на овој член, спротивно на прописите со кои се уредуваат работните односи во Република Македонија, а директорите односно вршителите на должност директор до изборот на редовните органи на управување на новооснованите претпријатија.

Член 9

Претпријатијата со седиште на територијата на другите републики и покраини Косово и Војводина кои

имаат имот со кој управуваат, го користат и располагаат на територијата на Република Македонија можат да располагаат со тој имот само согласно одредбите на оваа уредба.

Претпријатијата од став 1 имотот не можат да го отуѓат, да го заменат (разменат), да го дадат на дар, да го дадат под закуп или на користење, да го оптеретат или стават под хипотека или под друг товар на недвижности, како и однесување на ствари и пренесување на права надвор од Републиката до билатералното уредување на меѓусебните односи на Република Македонија со републиката на чија територија има седиште матичното претпријатие, но најдоцна во рок од една година од денот на влегувањето во сила на оваа уредба.

Член 10

До реципрочното уредување на односите меѓу Републиката односно меѓу републиките и поравеницата Федерација, се забранува располагањето со одредени недвижности, подвижни ствари и права врз кои имаат сопственост, владение, ги користат или управуваат органите и институциите на федерацијата, републиките и покраините Косово и Војводина на територијата на Република Македонија.

Како располагање со недвижности, подвижни ствари и права во смисла на став 1 се смета: продажба, замена (размена), давање на дар, давање во закуп или на користење, опговарување и ставање на хипотека или други товари на недвижности, користење на недвижности, подвижни ствари и права за основање на претпријатија или други правни лица и сите други облици на располагање односно на сопственички промени, како и однесување на ствари и пренесување на права надвор од Републиката.

Член 11

Надлежните судови и другите државни органи на територијата на Република Македонија, нема да извршат заверка, упис во соодветна јавна книга или друго дејствие што се однесува на стекнување на права на недвижности чие располагање е забрането односно ограничено со оваа уредба, ниту пак ќе извршат дејствија со кои се овозможува пренос на права врз субјекти со седиште надвор од територијата на Република Македонија.

Во јавните книги за евиденција на недвижности и права врз нив надлежниот орган ќе изврши по службена должност упис на забраната на располагањето, а извршениот упис на товарот спротивно на одредбите на оваа уредба ќе го брише.

Член 12

Ништовна е секоја склучена правна работа или правен акт донесен спротивно на одредбите на оваа уредба.

Судовите и другите органи на Република Македонија нема да ги признаат правните последици на располагањата спротивни на одредбите на оваа уредба.

Член 13

Надлежниот суд ќе изврши упис во судскиот регистар на претпријатие односно на друго правно лице, согласно оваа уредба.

Член 14

Со оваа уредба престанува да важи Уредбата за привремена забрана на располагање со недвижности,

подвижни ствари и права на територијата на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија – Посебен службен весник“, бр. 5/91) и точка 7 од Уредбата за дополнителни услови за упис во судскиот регистар на претпријатијата и другите правни лица што вршат стопанска дејност („Службен весник на Република Македонија“, бр. 52/91).

Започнатите постапки според прописите од став 1 на овој член ќе се завршат според одредбите на оваа уредба.

Член 15

Оваа уредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Број 23-515/1

13 февруари 1992 година

Скопје

Претседател на Владата
д-р Никола Кљусев, с.р.

126.

Врз основа на член 91 алинеја 8 од Уставот на Република Македонија, Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 11. II. 1992 година, донесе

ОДЛУКА ЗА ПРИЗНАВАЊЕ НА РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЈА КАКО САМОСТОЈНА И НЕЗАВИСНА ДРЖАВА

1. Владата на Република Македонија ја признава Република Словенија како самостојна и независна држава.

2. Република Македонија врз основа на принципот на реципроцитет ќе воспостави со Република Словенија дипломатски односи на ниво на амбасади.

3. Се задолжува Министерството за односи со странство да ја спроведе оваа одлука.

4. Одлуката влегува во сила веднаш, со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 23-146/1

11 февруари 1992 година

Скопје

Претседател на Владата,
д-р Никола Кљусев, с.р.

127.

Врз основа на член 91 алинеја 8 од Уставот на Република Македонија, Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 11.02.1992 година, донесе

ОДЛУКА ЗА ПРИЗНАВАЊЕ НА РЕПУБЛИКА ХРВАТСКА КАКО САМОСТОЈНА И НЕЗАВИСНА ДРЖАВА

1. Владата на Република Македонија ја признава Република Хрватска како самостојна и независна држава.

2. Република Македонија врз основа на принципот на реципроцитет ќе воспостави со Република Хрватска дипломатски односи на ниво на амбасади.

3. Се задолжува Министерството за односи со странство да ја спроведе оваа одлука.

4. Одлуката влегува во сила веднаш, а ќе биде објавена во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 23-489/1

11 февруари 1992 година

Скопје

Претседател на Владата,
д-р Никола Кљусев, с.р.

128.

Врз основа на член 54 од Законот за системот на просторното и урбанистичкото планирање („Службен весник на СРМ“ бр. 38/85, 18/89, 38/90 и 36/91) и член 16 од Законот за експропријација („Службен весник на СРМ“ бр. 46/89), Владата на Република Македонија донесе

ОДЛУКА ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ОПШТ ИНТЕРЕС ЗА ИЗГРАДБА НА ХОТЕЛ – ДЕЛУКС НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПЛОШТАДОТ „МАРШАЛ ТИТО“ – СКОПЈЕ

1. Со оваа одлука се утврдува локацијата за изградба на хотел – делукс (со четири ѕвездички) со капацитет од 450 легла и со следните граници на просторот:

- на север – кеј на реката Вардар,
- од исток – отворена плоштадна површина,
- од југ – улицата „Орце Николов“

– од запад – локацијата на РО за ПГТ сообраќај „Македонија“ со диспетчерскиот центар

Таа претставува дел од просторните на плоштадот „Маршал Тито“.

2. Составен дел на одлуката е графичкиот приказ на локацијата (ситуација во м 1:1000), кој не се објавува, а се наоѓа во Министерството за урбанизам, градежништво, сообраќај и екологија.

3. Оваа одлука влегува во сила на денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 23-431/1

11 февруари 1992 година

Скопје

Претседател на Владата,
д-р Никола Кљусев, с.р.

129.

Врз основа на член 60, а во врска со член 58 и 59 од Законот за заштита при работа („Службен весник на СРМ“ бр. 17/87, 51/88 и 23/90). Министерот за труд и социјална политика донесува

РЕШЕНИЕ ЗА ИСПОЛНУВАЊЕ НА УСЛОВИТЕ ЗА ВРШЕЊЕ ИСПИТУВАЊЕ И ПРЕГЛЕДИ ПО ПРОШИСИТЕ ЗА ЗАШТИТА ПРИ РАБОТА

1. ОП Централен завод за заштита при работа, заштита од пожари и експлозии и заштита на човековата околина – Скопје ги исполнува пропишаните услови за вршење на испитување и прегледи по член 58 и 59 од Законот за заштита при работа за потребите на други организации и тоа:

- дигалки,
- преси и макази на механизирани погон со рачно додавање,
- бучава,
- вибрации.

2. Ова решение ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 14-5599

4 февруари 1992 година

Скопје

Министер
за труд и социјална
политика,
Илјаз Сабриу, с.р.

130.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 70 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Република Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 25 декември 1991 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ:

а) член 3 став 1 од Одлуката за определување на цена на вода за пиење и користење канализација, донесена од Работничкиот совет на Јавното претпријатие „Водовод и Канализација“ во Струга на 29 април 1991 година, во делот во кој е предвидено паушално плаќање на цената;

б) член 1 точка 5 и член 5 од Одлуката за определување на цените на услугите од работа на системот за заштита на Охридското Езеро од отпадни и загадени води за корисници од Општина Струга, донесена од Соборот на работниците на Јавното претпријатие за заштита на Охридското Езеро „Охридско Езеро“ во Струга на 10 мај 1991 година.

2. СЕ ЗАПИРА постапката за оценување уставноста и законитоста на:

а) членовите 5 и 7 од Решението за определување највисоко ниво на цените на водата за пиење и користење на канализација, донесено од Извршниот совет на Собранието на Општина Струга на 4 август 1990 година;

б) член 3 од Одлуката за определување на цена за вода за пиење и користење канализација, донесена од Работничкиот совет на Јавното претпријатие „Водовод и Канализација“ во Струга на 5 јуни 1990 година;

в) член 1 точка 5 и член 5 од Решението за утврдување на изворите на средствата потребни за учество на Општината Струга за работа на системот за заштита на Охридското Езеро од отпадни и загадени води и определување на највисоко ниво на цените на овие услуги, донесено од Извршниот совет на Собранието на Општината Струга на седницата одржана на 4 август 1990 година и

г) член 3 став 1 и 2 од Одлуката означена во точката 1 под а) од оваа одлука.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“, „Службен гласник на Општина Струга“ и во означените јавни претпријатија на начин предвиден за објавување на општите акти.

4. Уставниот суд на Република Македонија, со Решение У. бр. 226/90 од 2 октомври 1991 година, повседе постапка за оценување уставноста и законитоста на актите означени во точките 1 и 2 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето за нивната согласност односно спротивност со Устав и закон.

5. На седницата Судот утврди дека во член 3 став 1 од одлуката означена во точката 1 под а) од оваа одлука е предвидено сопствениците на вили, викендички, викенд-куќички и викенд-станови и одмаралиштата на претпријатијата во месеците од септември до мај да плаќаат надоместок за користење на вода паушално. Според ставот 2 од овој член овие средства се користат за редовно обезбедување на вода, за редовно инвестиционо одржување на линијата и системот, како и за експлоатација на мрежата.

Понатаму, Судот утврди дека во член 1 точка 5 од одлуката означена во точката 1 под б) од оваа одлука, е предвидено сопствениците на викенд куќи и станови да плаќаат повисока цена од цената што ја плаќаат другите корисници и дека во член 5 е предвидено оваа одлука да влезе во сила на 1 мај 1991 година.

Според член 9 став 2 од Уставот на Република Македонија граѓаните се еднакви пред законот, а согласно член 52 став 4 од Уставот законите и другите прописи не можат да имаат повратно дејство, освен по исклучок во случај кога е тоа поповолно за граѓаните.

Според член 2 од Законот за системот на општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“ бр. 84/89), кој, согласно член 5 од Уставниот закон за спроведување на Уставот на Република Македонија, се применува како републички пропис, организациите на здружен труд и другите правни лица ги формираат цените слободно според условите на пазарот.

Од изнесените уставни и законски одредби произлегува дека е право на комуналната организација да ја определи цената на водата врз основа на сите релевантни елементи што влијаат на нејзината висина, вклучувајќи ги и постојаните трошоци за одржување на системот и испорака на квалитетна вода, но не може да ги доведе потрошувачите во нерамноправна положба со пропишување на различна цена за иста услуга, во зависност од нејзиното постојано или повремено користење.

Со оглед на тоа што во член 3 став 1 од одлуката означена во точката 1 под а) и член 1 точка 5 од одлуката означена во точка 1 под б) е утврдена различна цена на услугите за користење вода и канализација на иста категорија на потрошувачи, во зависност од постојаното или повременото користење на тие услуги и што во член 5 од одлуката означена во точка 1 под б) е предвидено таа да има повратно дејство, Судот оцени дека тие не се во согласност со означените уставни и законски одредби, поради што одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

6. На седницата Судот утврди дека во член 3 став 1 е предвидено сопствениците на вили, викендички, викенд-куќички и викенд-станови и одмаралиштата во летните месеци од мај до септември да плаќаат надоместок за користење на вода и канализација по редовна цена.

Со оглед на тоа што во овој дел од член 3 на Одлуката не е утврдена различна цена на услугите за користење на вода и канализација за потрошувачите, Судот оцени дека нема причини за понатамошно водење на постапката, поради што одлучи како во точката 2 под г) од оваа одлука.

7. На седницата Судот утврди дека решенијата и одлуката означени во точката 2 под а), б) и в) од оваа одлука престанале да важат, а Судот не наоѓа причини за оценување на нивната уставност и законитост во време на важењето, поради што одлучи како во точката 2 од оваа одлука.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точките 1 и 2 од оваа одлука

У. бр. 226/90
25 декември 1991 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
м-р Јордан Арсов, с.р.

131.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 и член 112 од Уставот на Република Македонија, по јавната расправа, на седницата одржана на 25 декември 1991 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ:

а) член 3, член 6 точка б и член 7 од Правилникот за условите, начинот и постапката за распределба на

линиите на превозниците во градскиот и приградскиот превоз на подрачјето на Град Скопје, донесен од Извршниот одбор на Собранието на Град Скопје на 14 октомври 1991 година и

б) член 21 од Одлуката за условите за вршење на линискиот градски и приградски превоз на подрачјето на Град Скопје, донесена од Собранието на Град Скопје на 6 јули 1991 година, во делот во кој е предвидена обврска превозниците да обезбедат простор за гаражирање односно паркирање на автобусите.

2. СЕ ОДБИВА предлогот за оценување уставноста и законитоста на член 5 став 4, член 6, член 21 во останатиот дел и членовите 29 и 30 од одлуката означена во точка 1 под „б“ од оваа одлука.

3. СЕ ОТФРЛА барањето за оценување уставноста и законитоста на Огласот за прибирање писмени понуди за одржување на линии во градскиот превоз на подрачјето на Град Скопје, објавен во весникот „Вечер“ на 23 октомври 1991 година.

4. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ и во „Службен гласник на Град Скопје“.

5. Собранието на Здружението на граѓани за обавување на јавен превоз во градскиот и приградскиот сообраќај „Македонија“ во Скопје и Претпријатието за превоз на патници и стока, трговија, угостителство и туризам „Вардар – Експрес“ во Скопје, со посебни предлози, поднесени до Уставниот суд на Република Македонија, повлекоа постапка за оценување уставноста и законитоста на оспорените одредби од актите означени во точките 1,2 и 3 од оваа одлука, затоа што со оспорените членови од Одлуката Собранието на град Скопје неовластено пропишало дополнителни услови за вршење на јавниот превоз, надвор од условите предвидени во Законот за превоз во патниот сообраќај и што без основ во Законот се овластувал Извршниот одбор на Собранието да донесе пропис за условите, начинот и постапката за распределба на линиите на одделни превозници.

Правилникот се оспорува затоа што предвидува лиценцирање за одржување на автобуските линии, на која право на учество имале само претпријатијата, со што се ограничуваало правото на вршење на јавен превоз од граѓаните кои самостојно вршат дејност. Исто така, Правилникот се оспорува затоа што предвидува плаќање посебен надоместок од превозниците што ќе добијат право на одржување на одредени линии, што не било во согласност со Уставот и со закон.

6. Судот на седницата и на јавната расправа утврди дека во член 5 од Одлуката е утврден бројот на автобусите потребни за задоволување на потребите на Градот, при што во оспорениот став 4 на овој член е предвидена обврска за превозниците да обезбедат и определен број исправни автобуси во резерва. Според оспорениот член 6 од Одлуката распределбата на автобуските линии на превозниците ја врши градскиот орган надлежен за работите на сообраќајот, под услови, начин и постапка што ќе ги утврди Извршниот одбор на Собранието на Град Скопје. Заради обезбедување сигурност во функционирањето на превозот, во член 21 од Одлуката е утврдена обврска превозниците да обезбедат простор за гаражирање односно паркирање на автобусите, како и да обезбедат сервисирање и влечење на неисправните автобуси. Возниот ред, според оспорениот член 29 од Одлуката, го усогласуваат превозниците со надлежниот градски орган. Согласно оспорениот член 30 од Одлуката возниот ред нема да се регистрира, ако превозникот не го обезбеди потребниот број резервни автобуси, простор за гаражирање односно паркирање на автобусите и сервисирање и влечење на неисправните автобуси.

Според член 3 од Правилникот учесници во распределбата на линиите се претпријатијата регистрирани за вршење на превоз на патници во градскиот и приградскиот сообраќај, а распределбата на линиите, според член 4, се врши по пат на прибирање на писмени понуди за одржување на линиите, за што се распишува оглас. Во член 6 точка 6 од Правилникот е предвидено дека огласот треба да содржи и одредби за висината на паричниот надоместок за стекнување на правото за одржување на линијата, кој, согласно член 7 од Правилникот, се утврдува во зависност од бројот на возилата со кои се одржува линијата, а средствата собрани по овој основ се наменуват за планирање и развој на јавниот градски и приградски превоз, изградба, опремување и одржување на улиците и патниците по кои сообраќат возилата од јавниот превоз.

Врз основа на означениот правилник е објавен оглас во дневниот весник „Вечер“ на 23 октомври 1991 година, во кој е предвидено дека на 10 ноември 1991 година ќе се одржи отварање на писмените понуди за одржување на линиите во градскиот и приградскиот превоз на подрачјето на Град Скопје.

7. Со член 55 од Уставот на Република Македонија се гарантира слободата на пазарот и претприемништвото и се обврзува Републиката да обезбедува еднаква правна положба на сите субјекти на пазарот. И со точка 1 став 5 од Амандманот LIX на Уставот, кој беше во сила во времето на донесувањето на оспорените акти, се гарантираше слободата на вршење на стопанска и друга дејност во согласност со Уставот, со средства во сите форми на сопственост. Посебно со точка 1 од Амандманот XXXIII на Уставот се гарантираше правото на граѓаните да вршат самостојна дејност со личен труд и само со закон можеше, по исклучок, да се определат дејностите што не можат да се вршат самостојно со личен труд.

Според член 5 од Законот за превозот во патниот сообраќај („Службен весник на Република Македонија“ бр. 36/90 и 32/91) јавен превоз под исти услови утврдени со овој закон можат да вршат претпријатијата и другите правни лица, како и работните луѓе кои самостојно вршат дејност со личен труд односно со личен труд и средства во сопственост на граѓани. Јавниот превоз, според член 6 од Законот, може да се врши како линиски и како слободен, а линискиот како градски, приградски и меѓумесен превоз. Во член 7 од Законот е предвидено дека превозникот може да врши линиски превоз ако утврдил возен ред за односната линија и ако го утврдил почетокот и времетраењето на возниот ред. При утврдувањето на возниот ред во градскиот и приградскиот превоз превозникот е должен да се придржува на прописите донесени согласно член 8 од овој закон.

Врз основа на означените уставни и законски одредби, Судот смета дека граѓаните кои самостојно вршат дејност со личен труд, односно со личен труд и средства во сопственост под истите услови како и претпријатијата имаат право да вршат линиски, градски и приградски превоз и не можат со пропис на спитачната односно Градот Скопје да се исклучат од вршењето на таа дејност. Согласно со овластувањата од член 8 од Законот, општината односно Градот Скопје може да донесе само поблиски прописи за условите за вршењето на линискиот градски и приградски превоз за сите субјекти што според Уставот и законот може да вршат таква дејност. Основ за исклучување на одделни субјекти од вршење на дејноста може да биде само неисполнување на законските услови и непочитување на прописите на општината односно на Градот Скопје.

Со оглед на тоа што според член 3 од Правилникот граѓаните кои самостојно вршат дејност со личен труд и средства во сопственост се исклучуваат од учеството во

распределбата на линиите, а со тоа се оневозможуваат да го остварат правото на вршење градски и приградски јавен превоз, Судот оцени дека тој не е во согласност со означените уставни и законски одредби.

Во однос на мислењето на претставниците на Собранието на Град Скопје дека член 2 и член 24-а од Законот за претпријатијата, како и член 2 став 2 и член 12 од Законот за работењето и управувањето на организациите на здружениот труд што вршат комунални дејности од посебен општествен интерес ја исклучуваат примената на член 5 од Законот за превозот во патниот сообраќај во областа на вршењето на линискиот градски и приградски превоз, како дејности кои претставуваат незаемлив услов за животот и работата на граѓаните и за чие вршење се организираат јавни претпријатија, Судот смета дека тие ги уредуваат односите само за правните, а не и физичките лица, додека Законот за превоз во патниот сообраќај недвосмислено гарантира право на вршење на јавен превоз и на самостојните превозници, под исти услови како и за претпријатијата во сите видови патен сообраќај, па и во градскиот и приградскиот, а не само во меѓуместниот превоз. Освен тоа, овој закон има приоритет во примената како специјален закон во однос на другите закони.

8. Понатаму, Судот утврди дека посебниот надоместок предвиден за превозниците за стекнување на правото на одржување на линијата, всушност претставува посебна давачка за задоволување на дел од потребите на Градот Скопје за развој на градскиот и приградскиот превоз и изградба, одржување и обележување на улиците и патиштата.

Согласно член 117 став 3 од Уставот на Република Македонија Градот Скопје се финансира од сопствени извори на приходи определени со закон и со средства од Републиката.

Од оваа уставна одредба произлегува дека изворите за финансирање на Градот се утврдуваат со закон, па според тоа Собранието на Град Скопје не може со свој пропис, уште помалку неговиот извршен орган, да утврди посебна давачка како извор на приходи за финансирање потребите на Градот. Околноста што надоместокот го плаќаат само одделни субјекти т.е. само превозниците што ќе добијат на одржување автобуски линии врз основа на договор со органите на Градот, не го менува неговиот фискален карактер, бидејќи е пропишан од орган на Градот како задолжителна обврска, а нема карактер на надоместок од определени граѓанско-правни односи меѓу Градот и превозниците.

Од изнесените причини, Судот оцени дека член 6 точка б и член 7 од Правилникот не се во согласност со означената уставовна одредба.

9. Во член 8 став 1 од Законот за превозот во патниот сообраќај е предвидено поблиски прописи за условите за вршење на линиски, градски и приградски превоз да донесува, Собранието на општината, а за Градот Скопје Собранието на Градот Скопје. Во став 2 на овој член од Законот е определено дека со прописите од став 1 на овој член се утврдува мрежата на автобуските линии и нивната фреквенција; локациите на автобуските стојалишта; техничко-експлоатационите услови на моторните возила; обележувањето, отстранувањето, одржувањето и користењето на автобуските стојалишта и такси станиците; службената облека на возниот персонал; начинот на истакнување на возниот ред; службената документација за вршење на превозот; и повластниците при користењето на линискиот градски и приградски превоз и превозот со запрежни возила.

Со оглед на тоа што според член 8 од Законот Собранието на Град Скопје е овластено да ја утврди мрежата на автобуските линии и нивната фреквенција и

техничкоексплоатационите услови на моторните возила, Судот смета дека во тие рамки Собранието се своите прописи може да ги утврди и условите за редовно, непречено и безбедно вршење на линискиот градски и приградски превоз, односно да утврди обврска за превозниците кои вршат одржување на одредени автобуски линии да располагаат со резервни автобуси и да обезбедат сервисирање и влечење на автобусите, со што ќе овозможат да се обезбеди остварување на потребната фреквенција на возилата, континуирано задоволување на потребата за превоз на населението и непречено и безбедно одвивање на линискиот градски и приградски превоз на одредена линија што ја одржува превозникот. Поради тоа, Судот смета дека предвидената обврска за обезбедување на резервни автобуси и сервисирање и влечење на автобусите претставуваат услови за одржување на определена автобуска линија како технолошка целина во рамките на градскиот и приградскиот сообраќај, а не услов за вршење на дејноста, поради што Судот оцени дека член 5 став 4, член 21 во делот во кој се предвидени означените обврски и член 30 од одлуката не се во несогласност со означените законски одредби.

Меѓутоа, Судот смета дека обезбедувањето простор за гаражирање односно за паркирање на возилата, што како обврска е предвидено во член 21 од Одлуката, не е непосредно поврзано со условите за одржување на определена автобуска линија, ниту, пак, претставува техничко-експлоатационен услов на моторното возило, туку услов за вршење на дејноста, што не е пропишан со Законот и за чие проширување не е овластено Собранието на Градот.

Според тоа, Судот смета дека Собранието на Град Скопје не е овластено со прописите донесени во смисла на член 8 од Законот за превозот во патниот сообраќај да предвидува обврски за превозниците во линискиот градски и приградски сообраќај кои не се поврзани со поблиските услови за вршење на овој превоз, а во функција на техничко-експлоатациони услови на возилото, поради што Судот оцени дека означениот дел на член 21 од одлуката не е во согласност со означените законски одредби.

Во однос на оспорениот член 29 од Одлуката, судот смета дека обврската за усогласување на возниот ред во надлежниот градеки орган значи претходна оценка за усогласеноста на возниот ред со утврдената мрежа на автобуските линии, односно со прописите донесени согласно член 8 од Законот, а во функција на регистрација на возниот ред, во смисла на член 7 од Законот, што се врши кај градскиот орган надлежен за работите на патниот сообраќај и дека тоа не претставува ограничувачки услов за вршење на дејноста, поради што Судот оцени дека овој член од Правилникот не е во несогласност со одредбите од Законот на превозот во патниот сообраќај.

Во врска со наводот од предлозите дека распределбата на линиите по пат на лидитација односно оглас за прибирање на понуди не е во согласност со закон, Судот оцени дека Собранието на Град Скопје, во рамките на законското овластување со свој пропис, покрај другото, да ја утврди и мрежата на автобуските линии и нивната фреквенција, е овластено да го определи и начинот на распределбата на тие линии на одделни превозници, поради што оцени дека член 6 од Одлуката не е во несогласност со одредбите на означениот закон.

10. Разгледувајќи го оспорениот оглас, Судот утврди дека тој не е пропис во смисла на член 110 алинеја 2 од Уставот на Република Македонија, поради што оцени дека не е надлежен да ја оценува неговата уставност и законитост.

11. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точките 1, 2, и 3 од оваа одлука.

У. бр. 183/91
25 декември 1991 година
С к о п ј е

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија
м-р Јордан Арсов, с.р.

132.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија, на седницата одржана на 25 декември 1991 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВА точка 19 на член 165 од Правилникот за работни односи, донесен од работничкиот совет на Градежната работна организација „Бетон“ во Скопје на 25 јануари 1991 година.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ и во означената работна организација на начин утврден за објавување на општите акти.

3. Уставниот суд на Република Македонија, со Решение У. бр. 70/91 од 25 септември 1991 година, поведе постапка за оценување Законитоста на одредбата од актот означена во точката 1 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето за нејзината согласност со Законот за претпријатијата.

4. На седницата Судот утврди дека со оспорената одредба од Правилникот е определено како потешка повреда на работната обврска да се смета ако работникот е основач, сопственик на претпријатие или дуќан во приватна сопственост, или ако работи во друго претпријатие односно дуќан, претставништво и други организации и облици на здружување. Со член 171 од Правилникот е утврдено дека мерката престанување на работниот однос може да се изрече за потешките повреди на работните обврски утврдени во Правилникот.

5. Според член 141 од Законот за претпријатијата, кој, согласно член 5 од Уставниот закон за спроведување на Уставот на Република Македонија, се применува како републички закон, работниот човек кој самостојно врши дејност со личен труд односно со личен труд и со средства во сопственост на граѓаните може да основа дуќан заради вршење на стопанска дејност, во согласност со закон. Според членовите 178-а и 178-б од Законот, претпријатието со општ акт ги пропишува условите под кои работниците, додека се во работен однос, а најдолго две години по престанувањето на работниот однос во тоа претпријатие, не можат да основаат претпријатие односно дуќан, кои со вршењето на дејноста би можеле да предизвикаат штета на претпријатието. Ако работниците постапат спротивно на условите определени со општиот акт на претпријатието, претпријатието има право пред надлежниот суд да бара надоместок на настанатата штета и право на поднесување тужба за бришење од судскиот регистар на дејноста чие вршење ја предизвикало штетата.

Според член 3 став 2 од Законот за самостојно вршење дејност со личен труд („Службен весник на СРМ“ бр. 18/89, 46/89 и 23/90), дуќан може да основа и лице во работен однос и пензионер.

Според член 4 од Законот за работни односи („Службен весник на СРМ“ бр. 20/90) со општиот акт на претпријатието може да се утврди работникот кој во својата работа користи податоци кои претставуваат деловна тајна или посебни знаења во областа на техниките или производствените достигнувања во организацијата, за време на работниот однос да не може дополнително да работи или да биде во договорен однос со друга организација или кај друг работодавец, ниту пак овие податоци и знаења да ги користи во сопствено претпријатие односно дуќан, ако тоа за организацијата односно работодавецот претставува нелојална конкуренција.

Со член 58 од Законот за основните права од работниот однос („Службен лист на СФРЈ“ бр. 60/89, 42/90), кој, согласно член 5 од Уставниот закон за спроведување на Уставот на Република Македонија, се применува како републички закон, се определени потешките повреди на работните обврски за кои може да се изрече мерката престанување на работниот однос, со можност со општ акт односно со колективен договор да се утврдат и други потешки повреди на работните обврски, како и условите и околностите под кои може да се изрече оваа мерка, во согласност со природата на дејноста односно природата на работата што ја врши одделен работник.

Од наведените законски одредби произлегува дека не постои законска пречка работник кој е во работен однос да основа дуќан заради вршење самостојна дејност под условите определени со закон. Од нив, исто така, произлегува дека основањето приватни претпријатија и дуќани односно вршењето дополнителна работа во други организации од страна на лица што се во работен однос не може да биде на штета на претпријатието во кое се во работен однос и дека претпријатијата имаат законско овластување со свој општ акт, во зависност од природата на својата дејност односно од природата на работата на одделни работници, да ги утврдат условите под кои работниците не можат да основаат приватни претпријатија или дуќани односно дополнително да работат во други претпријатија или кај други работодавци.

Според мислењето на Судот, од наведените законски одредби, исто така, произлегува дека, освен правото да бара судска заштита против нелојалната конкуренција на претпријатијата и дуќаните чии основачи се работниците што се во работен однос, претпријатието може да предвиди дека повреда на работните обврски, во вид на непочитување на општите акти на претпријатието, може да претставува и основањето дуќан или претпријатие од страна на работниците, но само за оние дејности што со општиот акт на претпријатието се утврдени како нелојална конкуренција.

Со оглед на тоа што со оспорената одредба од Правилникот е предвидено како потешка повреда на работните обврски да се смета основањето дуќан односно претпријатие без да се утврдат дејности кои претставуваат нелојална конкуренција, Судот оцени дека таа не е во согласност со означените законски одредби.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

У. бр. 70/91
25 декември 1991 година
С к о п ј е

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
м-р Јордан Арсов, с.р.

ОПШТИ АКТИ НА ФОНДОВИТЕ И ЗАВОДИТЕ

ФОНД НА ПЕНЗИСКОТО И ИНВАЛИДСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ

10.

Врз основа на член 110-а од Законот за пензиското и инвалидското осигурување („Службен весник на СРМ“ бр. 18/83, 4/87, 4/89, 18/89, 19/90 и 36/91), Управниот одбор на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Македонија, на седницата одржана на 5 февруари 1992 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ОВЛАСТУВАЊЕ НА ДИРЕКТОРОТ НА ФОНДОТ ЗА ДОНЕСУВАЊЕ РЕШЕНИЕ ЗА УСОГЛАСУВАЊЕ НА ПЕНЗИИТЕ

Член 1

Се овластува директорот на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Македонија да донесува решение за процентот на усогласување на пензиите и другите пензиски примања, за определување на граничниот износ на најниското пензиско примање и за определување на најнскиот износ на пензија согласно званичните податоци за порастот на просечниот личен доход во Републиката и за загарантираниот личен доход.

Член 2

Директорот на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Македонија е должен на првата наредна седница да го извести Управниот одбор на Фондот за извршеното усогласување на пензиите и другите пензиски примања, за граничниот износ на најниското пензиско примање, и за најнскиот износ на пензија.

Член 3

Решението за усогласување на пензиите и другите пензиски примања, за граничниот износ на најниското пензиско примање и за најнскиот износ на пензија ќе се објави во Службен весник на Република Македонија“.

Член 4

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето.

Број 02-279

5 февруари 1992 година
СкопјеПретседател,
Владо Додевски, с.р.

11.

Врз основа на член 110-а од Законот за пензиското и инвалидското осигурување („Службен весник на СРМ“ бр. 18/83, 4/87, 4/89, 18/89, 19/90 и 36/91), Управниот одбор на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Македонија, на седницата одржана на 5 февруари 1992 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА ВИСИНАТА НА ОСНОВНИЦИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ И ПЛАЌАЊЕ НА ПРИДОНЕСИТЕ И ЗА ОСТВАРУВАЊЕ НА ПРАВАТА ОД ПЕНЗИСКОТО И ИНВАЛИДСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА ОДРЕДЕНИ КАТЕГОРИИ НА ОСИГУРЕНИЦИ И ЛИЦА ВО РАБОТЕН ОДНОС

Член 1

Во Одлуката за висината на основниците за пресметување и плаќање на придонесите и за остварување на правата од пензиското и инвалидското осигурување на одредени категории на осигуреници и лица во работен однос („Службен весник на СРМ“ бр. 25/87 и 28/89) во член 2 став 2 бројката „14“ се заменува со бројката „16“

Член 2

Во член 3 став 1 бројката „1.000“ се заменува со бројката „120“.

Член 3

Во член 4 став 1 бројката „950“ се заменува со бројката „115“.

Член 4

Во член 5, став 1 во точките 1 и 2 бројката „1.000“ се заменува со бројката „120“.

Во истиот член точка 3 и 4 бројката „4“ се заменува со бројката „6“.

Во став 2 точка 2 зборовите „самоуправните организации и заедници“ се заменуваат со зборовите: „организациите“.

Член 5

Во член 6 став 1, во точките од 1 до 6 бројката „980“ се заменува со бројката „118“.

Член 6

Во член 11 став 1 бројката „1986“ се заменува со бројката „1991“.

Во истиот член, став 2, ред трети, по зборовите: „за тековната година“ точката се брише и се додаваат зборовите: „зголемен аконтативно со просечниот пораст на личните доходи во Републиката во таа година“.

Член 7

Во сите членови каде што постојат зборовите: „самоуправните организации и заедници“ се заменуваат со зборот „организациите“, а зборовите: „основна единица“ со зборовите: „подрачна единица“.

Член 8

Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се применува од 1 јануари 1992 година.

Бр. 02-282
5 февруари 1992 година
СкопјеПретседател,
Владо Додевски с.р.

12.

Врз основа на член 110-а од Законот за изменување и дополнување на Законот за пензиското и инвалидското осигурување („Сл. весник на СРМ“ бр. 18/83, 4/87, 4/89, 18/89, 19/90 и 36/91), а во врска со член 69 од Законот за основните права од пензиското и инвалидското осигурување („Сл. лист на СФРЈ“ бр. 23/82, 77/82, 75/86, 7/76, 65/87, 87/89, 44/90) и член 86 од Статутот на Самоуправната интересна заедница на пензиското и инвалидското осигурување на Македонија („Сл. весник на СРМ“ бр. 3/84, 33/86, 22/89), Управниот одбор на Фондот на пензиското и инвалидското осигурување на Македонија, на седницата одржана на 5 февруари 1992 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ПРОДОЛЖЕНО ПЕНЗИСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРУВАЊЕ

Член 1

Во Одлуката за спроведување на продолжено пензиско и инвалидско осигурување („Сл. весник на СРМ“ бр. 42/86, 45/87, 19/89 и 18/91), во член 9 ставот 1 се менува и гласи:

„Лицата кои пред и после влегувањето во сила на Одлуката за спроведување на продолжено пензиско и инвалидско осигурување („Сл. весник на СРМ“ бр. 42/86, 45/87, 19/89 и 18/91) се наоѓале под околностите за кои се обезбедена продолжено осигурување, а не обезбедиле продолжено осигурување, можат да обезбедат продолжено осигурување ако поднесат барање најдоцна до 30 јуни 1992 година“.

Член 2

Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на РМ“.

Бр. 02-280
5 февруари 1992 година
Скопје

Претседател,
Владо Додевски, с.р.

Објасен дел

СУДСКИ ОГЛАСИ

ОПШТИНСКИ СУД СКОПЈЕ I – СКОПЈЕ

Пред овој суд се води постапка за развод на брак по тужбата на тужителот Аметовски Шемседин, ул. „Драгина Мишовиќ“ згр. III ст. 29, Скопје, против тужената Аметовска Селвета, со непозната адреса на живеење.

За привремен застапник на тужената ѝ е поставен адвокатот Валеријан Моневски со решение на Меѓоопштинскиот центар за социјални работи на град Скопје, под бр. 0811-194 од 6 II.1992 година кој ќе ја застапува до нејзиното појавување во судот.

Од Општинскиот суд Скопје I – Скопје, XIII П. бр. 3609/91. (20)

Пред Општинскиот суд Скопје I – Скопје се води спор за поништување на брак помеѓу тужителот Петар Пауновски од Скопје, ул. „Маршал Тито“ бр. 21/2/5/10

и тужената Ирина Глигориева од СССР – Република Украина – град Одеса, сега со непознато место на живеење. На тужената ѝ е поставен за привремен застапник адвокатот Валеријан Моневски од Скопје, кој ќе ја застапува сè додека таа или нејзиниот полномошник не се појават пред судот.

Од Општинскиот суд Скопје I – Скопје XII. П. бр. 3535/91. (30)

ОПШТИНСКИ СУД СКОПЈЕ II – СКОПЈЕ

Пред овој суд заведен е спор за развод на брак по тужбата на тужителот Нарија Сали од Скопје, против тужениот Шенгул Сали од Скопје, а сега со непозната адреса во странство.

Се повикува тужениот Шенгул Сали од Скопје да се јави во овој суд во рок од 30 дена по објавувањето на овој оглас или во истиот рок да ја достави својата точна сегашна адреса на живеење.

Доколку тужениот не се јави во рок од 30 дена, ќе биде застапуван од привремен старател.

Од Општинскиот суд Скопје II – Скопје, I П. бр. 197/92. (21)

Пред овој суд се води постапка за развод на брак по тужбата на тужителката Зекир Цулија ул. „Вашингтонска“ бр. 86, против тужениот Зекир Бајрам, сега со непозната адреса.

Со решение на Меѓоопштинскиот центар на општините, на тужениот му е поставен привремен старател кој ќе го застапува во постапката сè додека тој или негов полномошник не се појават пред судот.

Од Општинскиот суд Скопје II – Скопје, XIV П. бр. 314/92. (22)

ОПШТИНСКИ СУД ВО КОЧАНИ

Пред Општинскиот суд во Кочани – Судско одделение во Виница, заведен е спор за развод на брак по тужбата на тужителот Мехмедов Фејзи од Виница, ул. „Братство Единиство“ бр. 11, преку застапникот адвокатот Постол Велков од Виница, против тужената Благородна Мехмедова, родена Миланова, од Виница, со непозната адреса во странство.

Се повикува тужената Благородна Мехмедова да се јави во судот во рок од 15 дена по објавувањето на огласот или во истиот рок да ја достави својата сегашна адреса на живеење.

Доколку тужената не се јави во определен рок, за привремен старател судот ќе ѝ постави некој од стручните лица од Општинскиот суд во Кочани – Судско одделение во Виница кој ќе ги застапува нејзините интереси во судот сè додека таа или нејзин полномошник не се појават пред судот.

Од Општинскиот суд во Кочани – Судско одделение во Виница, П. бр. 208/91. (29)

ОПШТИНСКИ СУД ВО ТЕТОВО

Пред овој суд се води спор за долг по тужбата на тужителот СИЗ за пасишта и утрини од Тетово против тужениот Муртезани Исак Емини од с. Нераште.

Се повикува тужениот Муртезани Исак Емини од с. Нераште да се јави во Општинскиот суд во Тетово во рок од 15 дена по објавувањето на огласот, да достави адреса или постави полномошник. Во спротивно, судот ќе му постави привремен застапник кој ќе ги штити неговите права и интереси во постапката.

Од Општинскиот суд во Тетово, П. бр. 1728/91. (23)

Пред Општинскиот суд во Тетово се води спор за исполнување на договор по тужбата на тужителката Алије Емини од Тетово, ул. „101“ бр. 1, против туже-

ниот Османи Абдулмецит од Тетово, ул. „Б. Кидрич“ бр. 35, сега со непозната адреса во Турција.

Се повикува тужениот Османи Абдулмецит да се јави во судот, да достави точна адреса или да одреди полномошник кој ќе го застапува во постапката по овој предмет во рок од 30 дена по објавувањето на огласот.

По истекот на овој рок, судот на тужениот ќе му постави привремен застапник преку Центарот за социјални работи во Тетово.

Од Општинскиот суд во Тетово, П.бр. 184/92. (24)

Пред Општинскиот суд во Тетово се води постапка за раскинување на договор по тужбата на тужителката Кона Настова Ристовска од с. Јегуновце против тужениот Павле Ристовски од с. Јегуновце, со непозната адреса во САД. Вредност на спорот 110.000 динари.

Се повикува тужениот да се јави во судот во рок од 15 дена или пак да постави свој полномошник. По истекот на рокот ќе му биде поставен привремен старател преку Центарот за социјални работи во Тетово кој ќе ги застапува неговите интереси до окончањето на постапката.

Од Општинскиот суд во Тетово, П.бр.263/92. (25)

ОБЈАВИ

Врз основа на член 17 од Законот за данок од доходот („Службен весник на СРМ“, бр. 42/80, 38/81, 22/85, 42/85, 46/86, 7/88, 14/88, 42/88, 51/88, 18/89, 26/89, 36/89, 43/89, 4/90, 5/90, 15/90, 23/90, 30/90 и „Службен весник на Република Македонија“, бр. 36/91 и 55/91), Републичкиот завод за статистика го утврдува и објавува

ПРОЦЕНТОТ НА ПОРАСТОТ НА ЦЕНИТЕ НА МАЛО ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ВО МЕСЕЦ ЈАНУАРИ 1992 ГОДИНА

Комуналниот пораст на цените на мало во Република Македонија, во периодот јули-декември 1991 и јануари 1992 година, во однос на просечните цени на мало во првото полугодие од 1991 година, изнесува 105,1%.

Директор
на Републичкиот завод
за статистика
Светлава Антоновска, с.р.

Врз основа на член 175, став 3 од Законот за даноците на граѓаните („Службен весник на СРМ“, бр. 12/87, 34/87, 7/88, 51/88, 7/89, 18/89, 46/89, 4/90, 47/90 и 21/91), Републичкиот завод за статистика го утврдува и објавува

ПРОЦЕНТОТ НА ПОРАСТ НА ЦЕНИТЕ НА МАЛО ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ВО МЕСЕЦ ЈАНУАРИ 1992 ГОДИНА

Порастот на цените на мало во Република Македонија во месец јануари 1992 година, во однос на просечните цени на мало во 1991 година, изнесува 134,7%.

Директор
на Републичкиот завод
за статистика
Светлава Антоновска, с.р.

СОДРЖИНА

- | | | |
|------|--|-----|
| 116. | Одлука за именување шеф на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија | 97 |
| 117. | Одлука за именување советник на Претседателот на Република Македонија за односи со политичките партии, здруженија на граѓани и верски заедници | 97 |
| 118. | Одлука за именување советник на Претседателот на Република Македонија за комуникација со јавноста | 97 |
| 119. | Одлука за именување советник на Претседателот на Република Македонија за надворешно-политички прашања и односи со странство | 97 |
| 120. | Одлука за именување секретар на Советот за безбедност | 98 |
| 121. | Одлука за именување секретар на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија | 98 |
| 122. | Одлука за именување советник во Кабинетот на Претседателот на Република Македонија | 98 |
| 123. | Одлука за именување секретар на Комисијата за помилување и Комисијата за републички признанија и одликувања | 98 |
| 124. | Одлука за именување секретар на Комисијата за претставки и жалби | 98 |
| 125. | Уредба за начинот и постапката на усогласување на работењето на претпријатијата и другите правни лица и на деловите на претпријатијата и другите правни лица што вршат стопанска дејност со седиште на територијата на другите републики и автономни покраини Војводина и Косово | 99 |
| 126. | Одлука за признавање на Република Словенија како самостојна и независна држава | 101 |
| 127. | Одлука за признавање на Република Хрватска како самостојна и независна држава | 101 |
| 128. | Одлука за утврдување на општ интерес за изградба на хотел-делукс на локалитетот на плоштадот „Маршал Тито“ - Скопје | 101 |
| 129. | Решение за исполнување на условите за вршење испитување и прегледи по прописите за заштита при работа | 101 |
| 130. | Одлука на Уставниот суд на Македонија, У.б. 226/90 од 25 декември 1991 година | 102 |
| 131. | Одлука на Уставниот суд на Македонија, У.бр. 183/91 од 25 декември 1991 година | 102 |
| 132. | Одлука на Уставниот суд на Македонија, У.бр. 70/91 од 25 декември 1991 година | 105 |
| | Општи акти на фондовите и заводите | |
| | СКОПЈЕ | |
| 10. | Одлука за овластување на директорот на Фондот за донесување решение за усогласување на пензиите | 106 |
| 11. | Одлука за изменување и дополнување на Одлуката за висината на основните и за пресметување и плаќање на придонесите и за остварување на правата од пензиското и инвалидското осигурување на одредени категории на осигуреници и лица кои работат однос | 106 |
| 12. | Одлука за изменување на Одлуката за спроведување на продолжено пензиско и инвалидско осигурување | 107 |